

[Lars P. Jensen.]

pressen bliver informeret, hvor pressens repræsentanter får lejlighed til at stille de spørgsmål, man ønsker, og få disse spørgsmål besvaret. Det dårligste sted, man kan placere en bemærkning som „lukkede døre“, er derfor netop med henblik på vareforsyningsudvalget.

Jeg giver det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ret i, at det ærede medlem hr. Weikop, hvis han mente, at benzin-, olie- og petroleumsrationeringen skulle have været gennemført ved lov, havde haft rig anledning til at forlange det i vareforsyningsudvalget. Det udtrykkes i loven, at hvis ministeren skønner, at rationering ikke uden skade kan gennemføres ved lov, kan spørgsmålet forelægges vareforsyningsudvalget. Hvis der her er flertal for, at spørgsmålet skal føres ned i salen, kan det gøres, og så må ministeren gøre det. Jeg mener ikke at have hørt, at det ærede medlem i udvalget har hævet sin røst for at få disse rationeringer gennemført ved lov eller for at få spørgsmålet drøftet i folketings salen.

Jeg kan ikke forstå, at de ærede medlemmer kan mene det alvorligt med disse ændringsforslag; finder de ærede medlemmer det virkelig politisk forsvarligt ikke fortsat at have de bemyndigelser, de selv havde, da de ærede medlemmers partier havde riget, magten og æren, og som de krampagtigt, havde jeg nær sagt, holdt fast på, ja, endog skærpede i de 3 år, de dannede regering? Det skal ikke bebrejdes det ærede medlem hr. Weikop, at den eneste ændring, han foretog i vareforsyningsloven, medens han var minister, var en skærpelse af denne. Det var rimeligt og rigtigt at gøre det dengang; vi stemte for det, og vi tilbød endog flere bemyndigelser i så henseende. Der blev i øvrigt ikke flyttet et komma i vareforsyningsloven i de 3 år, regeringen Erik Eriksen-Ole Bjørn Kraft sad ved magten, hvor det ærede medlem hr. Weikop i en del af perioden var handelsminister. Derefter, da vi fik en socialdemokratisk regering, skulle der imidlertid liberaliseres omgående, og vareforsyningsloven skulle ændres.

Man kan vel ikke sige, at det er, fordi det er sidste gang før valget, loven kommer

til behandling, at man i dag har haft den tone på, for disse ændringer har man jo også tidligere forlangt; men jeg fik nu indtryk af, da det ærede medlem hr. Anker Lau holdt sin tale, at det var, ligesom valgets skygge havde lagt sig hen over det ærede medlem. Jeg havde også indtryk af, at det ærede medlem så omtrent måtte skrabe bunden for at få det hele med, når det ærede medlem talte om prisundersøgelser og sagde, at nu var de skudt ud til næste år. Det står jo i betænkningen fra udvalget — og denne gang er det i flertalsbetænkningen — at man ønsker disse prisundersøgelser fremskyndet så meget som muligt; jeg tror endda, der står „snarest muligt“. Da det ærede medlem jo også er medlem af vareforsyningsudvalget, har han rig lejlighed til at rykke for dem.

Det ærede medlem hr. Anker Lau siger, at han har indtryk af, at denne lov bruges til beskyttelse. Hvorledes får det ærede medlem det indtryk? Så vidt mig bekendt — det ærede medlem kan rette mig, hvis det ikke er rigtigt — er der ikke en vare, der er ført tilbage til bunden liste, og som dermed har været genstand for beskyttelse i den tid, der er gået under denne regering. De varer, der er på bunden liste i dag, var også på den bundne liste under den tidligere regering. Der er endog kommet flere varer på den frie liste under denne regering, og der er endvidere sket en meget stærk udvidelse af bevillingsudstedelsen for varer på den bundne liste.

Når det ærede medlem udtalte, at hans parti har været villigt til sagligt samarbejde i de år, der er gået, var det vel nok lidt stort sagt. I hvert tilfælde, for så vidt angår de sager, der har haft forbindelse med valutaspørgsmål og dermed med vareforsyningsloven, synes jeg ikke, jeg i farten kan skimte nogen særlig betydelig samarbejdsvilje hos de ærede medlemmers partier, hverken i efteråret 1954, da de første økonomiske forlig skulle indgås, eller i foråret 1955, med undtagelse af det ærede medlem hr. Thor kil Kristensen. Det har været socialdemokratiet og det radikale venstre, der har måttet lægge ryg til de forlig, som ikke har været populære i befolkningen, men som har været nødvendige,